

Μητροπολίτης Μεσογαίας: “Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί ανατροπή του κόσμου, νέα τροπή στην ιστορία του ανθρώπου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

“Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί ανατροπή του κόσμου, νέα τροπή στην ιστορία του ανθρώπου, γι’ αυτό και η πίστη μας σε αυτήν συνεπάγεται «απαρχή άλλης βιοτής», οδηγεί σε «καινή» ζωή, σε καινούργια ζωή, σε μετοχή στη ζωή του Αναστάντος”. Αυτό τονίζει μεταξύ άλλων ο [Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος](#) στην εγκύκλιό του για το Άγιον Πάσχα 2024.

Ο Κύριος δεν αναστήθηκε για τον εαυτό Του, για να δείξει τη δύναμή Του, για να πείσει για τη θεότητά Του, διότι Αυτός ο ίδιος είναι η ζωή• αναστήθηκε για μας.

Στον 142ο Ψαλμό, προσευχόμαστε: «ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με», Κύριε, εσύ είσαι η ζωή μου, δώσε μου ζωή από τη ζωή Σου. Αυτός είναι και ο σκοπός του εορτασμού της Αναστάσεως του Κυρίου, να ζωοποιηθούμε από τις σταγόνες των κρουνών της τετρωμένης πλευράς Του και να λάβουμε την αιώνια ζωή που προσφέρει αφειδώλευτα η χάρις Του σε όσους το επιθυμούν και μετά πόθου και ιερού φόβου Τον προσεγγίζουν, διότι «Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν την αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος».

Η πίστη στην Ανάσταση του Χριστού είναι η μόνη απάντηση στο ερώτημα του κόσμου και του ανθρώπου. Χωρίς αυτήν δεν υπάρχει ερμηνεία του κόσμου, ούτε λόγος να υπάρχουμε, ούτε νόημα και σκοπός της ζωής. Υπάρχει μόνο το σκοτάδι του θανάτου, η κυριαρχία της αμαρτίας. **Η Ανά-σταση του Χριστού ανασταίνει την ίδια τη ζωή μας, αναδει-κνύει την αξία μας, φανερώνει τον αιώνιο προορισμό μας, ομορφαίνει την επίγεια πορεία μας.**

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Μεσοαγαίας:

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ
(203Η)

Άγαπητοί μου, αδελφοί,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὸ πιὸ δυνατό, τὸ πιὸ ἀληθινὸ μήνυμα στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου, μήνυμα χαρᾶς καὶ ἐλπίδας, διάγγελμα δυνάμεως καὶ ζωῆς, φωτεινὴ ἀκτίνα ποὺ διαλύει τὸ σκότος καὶ τὴν κατῆφεια, αὐτὸ ποὺ συντηρεῖ τὴν Ἐκκλησία καὶ συγκροτεῖ τὸν κόσμο, αὐτὸ ποὺ ἀμείωτο διαπερνάει ὅλο τὸν χρόνο καὶ ἐπανα-λαμ-βάνεται κάθε στιγμή, ἀνανεωμένο ἀντηχεῖ καὶ σήμερα στὴν οἰκουμένη ἀλλὰ καὶ στὶς καρδιές μας• ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ ἐνανθρω-πήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ μὲ τὸν σταυρὸ καὶ τὸν θάνατό Του κατέλυσε τὴν κυριαρχία τοῦ θανάτου, ἐνῶ μὲ τὴν ἀνά-στασή Του συνέτριψε «τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τούτέστι τὸν διάβολον».

«Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον». Ὅλη ἡ κτίσις πανηγυρίζει. Τὰ πάντα συμμε-τέχουν στὴ γιορτή. «Χαρᾶς καὶ φωτὸς τὰ πάντα πεπλήρωται».

Καὶ σήμερα, σὲ μιὰ ἐποχὴ γενικευμένης ἄρνησης καὶ ἀποστασίας, μέσα ἀπὸ τὸ κενὸ μνημεῖο, σὰν ἀπὸ ἄλλο ἀντηχεῖο, ἀκούγεται ὁ ἀντίλαλος τῆς ἀγγελικῆς εἵδησης ὅτι «ἡγέρθη ὁ Κύριος, οὐκ ἔστιν ὧδε• ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν» (Μάρκ. στ' 16). Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀνατρέπει τὰ πάντα• τὴν ἀμαρτία τὴν ὑπερnick ἢ σωτηρία, τὸ μῖσος τὸ ἐξαφανίζει ἢ ἀγάπη, τὴν βία τὴν συντρίβει ἢ εἰρήνη, τὴν θλίψη τὴν ἐξουδετερώνει ἢ χαρά, τὴν ἀπό-γνωση τὴν ἀντικαθιστᾷ ἢ

ἐλπίδα, τὸ σκοτάδι τὸ διαλύει τὸ φῶς, τὸν θάνατο τὸν νεκρώνει ἡ ζωὴ, τὴν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ τὴν ἀκυρώνει ἡ λαμπρὴ παρουσία τοῦ Ἀναστάντος. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καταργεῖ τὰ ἀδιέξοδα, φανε-ρώνει δρόμους σωτηρίας, διαψεύδει τὸ ψέμα καὶ τὴ ματαιότητα τοῦ κόσμου, ἀνοίγει ὀρίζοντες πίσω καὶ πέραν ἀπὸ τὸν θάνατο.

Ὁ Ἀνα-στημένος Κύριος, καθὼς συναντᾷ κλαίουσες καὶ φοβισμένες τὶς μαθήτριες, ξερριζώνει τὴ θλίψη καὶ τὸν φόβο τους μὲ τὴν προτροπὴ «Χαίρετε καὶ μὴ φοβεῖσθε» (Ματθ. κη΄ 5,9)• Καθὼς ἐμφανίζεται στοὺς ταραγμένους καὶ ἀναστατωμένους μαθητὲς του, τοὺς καθησυχάζει ἐπανα-λαμβάνοντας τρεῖς φορὲς τὸ «εἰρήνη ὑμῖν» (Ἰω. κ΄ 19, 20, 26)• Διακρίνοντας τὴν ὀλιγοπιστία τους, τοὺς «ὀνειδίζει» καὶ τοὺς ἐπιπλήτει, ἐνῶ ἐλέγχει τὸν δύσπιστο Θωμᾶ μὲ τὴν προτροπὴ «μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός» (Ἰω. κ΄ 27). Τοὺς ἐπτὰ διστακτικούς μαθητὲς στὴν Τιβεριάδα τοὺς καλεῖ νὰ συμφάγουν• «δεῦτε ἀριστήσατε» (Ἰω. κα΄ 12), τοὺς δὲ Πέτρο καὶ Ἰωάννη τοὺς ἀπευθύνει προσκλητήριο συμπό-ρευσης• «ἀκολούθει μοι» (Ἰω. κα΄ 19, 22).

Στὴ θρηνωδοῦσα γιὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μάρθα, λίγο πρὸ τοῦ πάθους Του ὁ Κύριος τῆς λέγει: «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται• καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰω. ια΄ 25, 26). Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ ζωὴ. Αὐτὸς ποὺ πιστεύει σὲ μένα ἀκόμη καὶ ἂν πεθάνει θὰ ζήσῃ• καὶ καθένas ποὺ ζεῖ καὶ πιστεύει σὲ μένα δὲν θὰ πεθάνει στὸ αἰῶνα, δὲν θὰ πεθάνει ποτέ. Αὐτὸ ἐπιβεβαίωσε ὅχι μὲ τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, ἀλλὰ μὲ τὴ δική Του ἀνάσταση. Ἡ πρώτη προτύπωσε τὴν δεύτερη.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀνατροπὴ τοῦ κόσμου, νέα τροπὴ στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου, γι’ αὐτὸ καὶ ἡ πίστη μας σὲ αὐτὴν συνεπάγεται «ἀπαρχὴ ἄλλης βιοτῆς», ὁδηγεῖ σὲ «καινὴ» ζωὴ, σὲ καινούργια ζωὴ, σὲ μετοχὴ στὴ ζωὴ τοῦ Ἀναστάντος. Ὁ Κύριος δὲν ἀναστήθηκε γιὰ τὸν ἑαυτό Του, γιὰ νὰ δείξει τὴ δύναμή Του, γιὰ νὰ πείσει γιὰ τὴ θεότητά Του, διότι Αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ἡ ζωὴ• ἀναστήθηκε γιὰ μᾶς. Στὸν 142ο Ψαλμὸ, προσευχόμαστε: «ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με», Κύριε, ἐσὺ εἶσαι ἡ ζωὴ μου, δῶσε μου ζωὴ ἀπὸ τὴ ζωὴ Σου. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, νὰ ζωοποιηθοῦμε ἀπὸ τὶς σταγόνες τῶν κρουνῶν τῆς τετρωμένης πλευρᾶς Του καὶ νὰ λάβουμε τὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ προσφέρει ἀφειδῶλευτα ἡ χάρις Του σὲ ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ μετὰ πόθου καὶ ἱεροῦ φόβου τὸν προσεγ-γίζουν, διότι «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος».

Ἡ πίστη στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μόνη ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα τοῦ

κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Χωρὶς αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἐρμηνεία τοῦ κόσμου, οὔτε λόγος νὰ ὑπάρχουμε, οὔτε νόημα καὶ σκοπὸς τῆς ζωῆς. Ὑπάρχει μόνο τὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου, ἡ κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας. Ἡ Ἀνά-στασις τοῦ Χριστοῦ ἀνασταίνει τὴν ἴδια τὴν ζωὴ μας, ἀναδει-κνύει τὴν ἀξία μας, φανερώνει τὸν αἰώνιο προορισμό μας, ὁμορφαίνει τὴν ἐπίγεια πορεία μας.

Μαζὶ μὲ ὅλον τὸ κόσμον, τὸν ἀγγελικὸν καὶ τῶν ἀνθρώπων, μὲ ὅλη τὴν κτίση, μὲ τὴν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης Ἐκκλησία, καὶ ἡ Μητρόπολή μας, ὅλοι ἐσεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑψώνουμε τὶς λαμπάδες τῆς πίστεώς μας στὸ Ἀναστάντα Χριστὸ καὶ ἀναφωνοῦμε μὲ τὸ στόμα καὶ τὴν ζωὴ μας,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ ὁ Κύριος!
Μετὰ Πασχαλίων εὐχῶν καὶ ἐορτίων προσρήσεων
† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ